

Life behind the shadow in The Netherlands – Een onbekende dode klokkenluider

Life behind the shadow in The Netherlands

Geschreven door:

Onbekende dode klokkenluider

Life behind the shadow in The Netherlands

Colofon

Copyright © 2019 Uitgeverij Boekenindustrie
Veere & Velp

Website: www.webshop.boekenindustrie.nl
E-mail: info@boekenindustrie.nl

April 2019

Auteur: **Onbekende dode klokkenluider**
Cover: Audy Benna

ISBN: 9789492046239

Vaste winkelverkoopprijs € 10,00 incl. btw.

De netto-opbrengst van dit boek gaat naar: Stichting Opkomst voor het Kind.

*De gebruikte namen zijn om privacy redenen gefingeerd.
Alle overeenkomsten tussen bestaande personen en personages in dit boek
berusten op louter toeval.*

*Niets van deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt
door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere manier dan
ook zonder voorafgaande toestemming van Uitgeverij Boekenindustrie te
Veere & Velp.*

Life behind the shadow in The Netherlands

De corruptie binnen Jeugdzorg

Miss you, love you

Het verlies van kinderen hoe dan ook is en blijft pijnlijk.

Vaak zijn we machteloos als je kind ernstig ziek is, maar als we zien dat door leugens een kind uit huis wordt gehaald, stellen we ons de vraag wat het belang hiervan is voor het kind.

Ieder kind heeft recht op liefde, is er wel werkelijk zoveel kindermishandeling in Nederland, en is het zo ook fout gelopen in andere landen zoals ik ga vertellen in dit boek.

Inhoud

Voorwoord Uitgever.....	6
Voorwoord van de onbekende <u>dode</u> klokkenluider	8
Algemeen.....	11
Aan de professionals.....	13
Het doel van dit boek is	14
Hoe kan je een kind verliezen?.....	15
1. Kinderen die getroffen zijn door een ernstige ziekte en/of uiteindelijk sterven.....	15
2. Je hebt een kind met beperkingen, de zorg is te zwaar en je brengt hem naar een zorginstelling.....	39
3. Kinderen verliezen aan Jeugdzorg terecht of onterecht	44
De noodzaak van dit boek	68

Voorwoord Uitgever

Zonder enige aankondiging lag dit manuscript bij ons in de brievenbus. Niets aan de hand zou je zo zeggen, want dat gebeurt bijna dagelijks. Maar dit manuscript viel eigenlijk direct op. Het had een zeer afwijkende naam voor een schrijver, namelijk: **‘Onbekende dode klokkenluider’**.

Onmiddellijk is het manuscript bij ons in behandeling genomen en werd getracht te achterhalen wie die onbekende dode klokkenluider zou kunnen zijn. Maar de onbekende dode klokkenluider had geen enkel spoor achtergelaten, bewust zoals er in het manuscript geschreven wordt.

Moet het dan wel worden uitgegeven, was bij ons direct de vraag. Maar verder lezend in het manuscript werd het duidelijk dat er zeer ernstige misstanden beschreven werden in onder andere de Jeugdzorg en dat de schrijver hiervan een klokkenluider was en dat een ernstige ziekte de schrijver fataal werd, nog voordat het manuscript uitgegeven kon worden. De schrijver had een allerlaatste wens, namelijk het uitgeven van dit manuscript, waarbij de opbrengsten naar een goed doel voor het kind zou gaan.

Als uitgever sta je voor een moeilijke keuze. Indien wij ‘nee’ zouden zeggen, dat moet je je afvragen tegen wie wij dat dan moeten zeggen. De schrijver had immers totaal geen sporen achtergelaten. Vroeg of laat zou er toch iets aan ons geweten gaan knagen. Je wijst namelijk iemands laatste wens af en heb je dit recht om dit zonder enig overleg of discussie te kunnen doen? Maar indien wij ‘ja’ zouden zeggen, kunnen wij dan wel achter dit manuscript staan? Wij zijn geen expert omtrent de misstanden in de zorg en Jeugdzorg, maar zodra je bijvoorbeeld de media enigszins volgt, dan komt de inhoud van dit manuscript volledig tot zijn recht met wat er allemaal mis kan gaan in de zorg en Jeugdzorg. Toevalligerwijs komt de naam van een van onze gecontracteerde auteurs ook voor in het manuscript, omdat zij werkzaam is in de zorg, en dus hebben wij haar het manuscript laten verifiëren. Ook haar bevindingen waren positief en dus konden wij enkel nog overgaan tot het uitvoeren van de laatste wens van de onbekende dode klokkenluider.

Nu maar hopen voor het kind in Jeugdzorg dat dit boek een succes wordt en dat er lering wordt uitgetrokken, zodat het kind in de Jeugdzorg een betere zorg en leven zal krijgen.

Wat betreft het redigeerwerk, dat hebben wij juist niet gedaan omdat wij juist alles in tact wilden laten zoals de schrijver heeft geschreven. Ook redigeerwerk doen wij als uitgever in overleg met de schrijver en in dit geval kon dat niet, simpelweg omdat de schrijver een onbekende dode schrijver is.

Wij als uitgever hebben dus de wens van de onbekende dode schrijver en de kans dat het kind in de Jeugdzorg een betere zorg kan krijgen zwaarder laten wegen dan de kans dat dit boek vol fictie blijkt te zijn. Juist deze tijd, april 2019, laat zien dat de media vol staat met misstanden in de Jeugdzorg, hetgeen ook onze keuze sterk heeft beïnvloed om de inhoud van dit boek te doen geloven, om uiteindelijk dit boek te kunnen uitgeven.

Geheel conform de wens van de onbekende dode schrijver zal de netto-opbrengst van dit boek naar de **Stichting Opkomst voor het Kind** gaan. Deze wens zal Uitgeverij Boekenindustrie dan ook uitvoeren.

Uitgeverij Boekenindustrie

Voorwoord van de onbekende dode klokkenluider

Ik ben geestelijk en lichamelijk dood. Je weet niet wie ik ben, dat is maar goed ook. Zo ben ik beschermd als **klokkenluider** en open ik ogen van diegene die iets met dit boek mogen doen in praktijk. De politiek die dit al jaren wist, maar aan doofpotpraktijken deed en nog steeds doet. Waarom, vertel ik je later.

De transformatie van Nederland op vlak van zorg en Jeugdzorg is dringend nodig. Een duw van een onbekende schrijver die maar één boek schrijft. **De dood, brengt de waarheid naar buiten. De dood kan anderen bevrijden.** Ik doe het uit liefde, ik ben een ontzettend gevoelige man.

Mijn dood dat nu de kracht is om dingen naar buiten te brengen die mij drie jaar bezig hielden. Ik werkte mee aan onderzoeken. Verschillende alledaagse onderwerpen die vaak de media bereikte spraken me aan, het had allemaal met kinderen te maken. Misschien omdat ik een kinderwens had en kinderloos ben gebleven, dat dit mijn missie was voor mijn dood om toch iets te doen voor hen waar ik van hou en mistte in mijn leven. Tranen rollen over mijn wangen, want tijdens het schrijven voelde ik de ellende bij kinderen en ouders. Helaas zal ik het nooit kunnen zien of voelen wat het boek doet, maar ik sterf toch vredig want nu kan de waarheid naar buiten worden gebracht, en hoop ik dat dit boek serieus genomen wordt. Erg dat het op zo'n manier moet in een democratisch land. Nee, je wordt hier enorm bedreigd of geblokkeerd op sociaal media, de wereld is zo gek als het maar zijn kan en wordt geleid door machthebbers die op de loer liggen om de klokkenluider te killen. Ontwaak a.u.b. want er is een reden voor en je bent sneller slachtoffer dan je denkt. Dit alles regelende ik met iedereen anoniem, ik ben trots op de honderden en/of duizenden mensen waarvan ik stukken heb mogen meenemen, na interviews, na speuren op sociaal media, de kranten, en de onderzoeksteams. Ik leefde in de schaduw wat me vaak frustreerde, omdat ik wilde helpen en machteloos moest toezien en tranen heb opgevangen toen ik mensen belde. Ik ben anoniem zodat er bescherming is voor mezelf en mijn familie.

In verband met de zorg :

Sprak ik ouders van kinderen die kanker hadden/hebben en al dan niet overleden zijn. Ik sprak ook kinderverpleegsters die deze job zo vanuit hun hart deden, maar ook leden. Ik heb veel tranen gezien van onmacht, maar buiten de strijd met de ziekte kwamen er nog veel andere problemen om de hoek

kijken waarvan ik op voorhand geen idee had en me liet concluderen dat de zorg een kluwen is waarin er geen duidelijkheid is maar veel tijdverlies om het uit te zoeken. Waar, wat en hoe en is nationalisering dan ook niet beter zodat gelijkheid in de zorg één lijn wordt zoals in ons buurland België.

In verband met Jeugdzorg:

Ik zag zoveel verontrustende informatie op gesloten Facebook pagina's, waarvan ik merkte dat die haaks stonden tegenover de meeste media verslagen en begreep niet dat er niet werd ingegrepen. Maar klopte dit ook allemaal? Toch was de manipulatie van kranten een grote misleiding, en daar zitten dan weer machthebbers achter, een mens mentaal het andere spoor opbrengen, zodat we een andere indruk krijgen dan de realiteit.

Het gevaar van de klokkenluider, is er werkelijk wel een bescherming van de dienst die opgericht is hen te beschermen? Of kunnen machthebbers ook aan deze info komen, hierop vind je nergens een antwoord in dit boek, maar zoek het uit a.u.b., want alles is één netwerk, maar ik beschuldig ze nog niet. Daar ben ik helaas door mijn ziekte niet meer aan toegekomen wat de evaluatie is.

Het was niet mis tot welke ontdekkingen ik kwam, vooral bij Jeugdzorg en nu begrijp ik dat klokkenluiders vaak het leven zuur gemaakt werd. Dit doet men niet voor niets. Ik heb ook klokkenluiders gesproken. De angst was zo groot dat ik in de schaduw bleef verder werken, nergens iets op sociaal media zette, ik hield mijn mond. Hoe moeilijk dit ook was, want iedere dag kwam ik dichterbij de waarheid, dichterbij mijn hart, de pijn. Dat dit in 2018 bestaat stond ik van versteld, het leven is een illusie. Mijn dood maakt dat ik alles ga vertellen wat ik ben tegengekomen. Ik berust mijn verhaal op bewijzen die ik ook verzameld heb. Ik ben zelf gestorven aan kanker en heb ook nog geschreven tijdens mijn ziek zijn. Omdat mijn enige doel is vooral kinderen gelukkig te zien en hoe het geluk in een flits door een ingrijpen van mensen kan verwoest worden. En aan de andere kant door ziekte waar men geen invloed op heeft. Ik wil hiermee de levende klokkenluiders een hart onder de riem steken, hen beschermen en hopen dat de bevolking even gechoqueerd is als ik.

Ook beschrijf ik nog andere vormen van afstand of afscheid tussen moeders, vaders en kinderen die ook pijnlijk kunnen zijn. Zoals andere waarden en normen, en je kind dat naar een home gaat.

Toch schrijf ik in de ik vorm vanuit de persoon in kwestie, de 'ik' is telkens iemand anders. Ik heb honderden mensen gesproken, vele op gesloten Facebook pagina's gezien, met een nepprofiel, maar ik had er goeie bedoelingen mee. Over verlies van een kind, SOS Jeugdzorg, exposé, ... ik volgde mee. Soms moest ik mij ervan distangneren omdat zelfs ik als man met HSP (Highly Sensitive Person) tranen liet rollen. Ik ben op mij 65ste begonnen met dit boek. Ik wil verder geen persoonlijke info over mezelf vrijgeven. Ik heb gezocht naar een uitgever die naar mijn mening een goed hart heeft en het voor me wilt uitgeven. Het is een gok dat ik mijn manuscript slechts bij één uitgever aanbied en ook nog eens zonder een persoonlijk contact vooraf. Ik heb mijn manuscript letterlijk bij de uitgever in de brievenbus laten vallen na mijn dood. Dit heeft een zeer goede vriend gedaan, zonder dat hij wist dat het om een manuscript ging. Hij heeft mijn wens aan hen vervuld en zo heb ik geen enkel bewijs achtergelaten om te kunnen achterhalen waar het manuscript vandaan zou komen. Mijn anonimiteit is gewaarborgd. Wel heb ik in angst gezeten of de uitgever mijn manuscript wel wilde omzetten in een boek. Maar ik heb de hoop en vertrouw dat deze uitgever, na het lezen van mijn wens en manuscript, het wilt uitgeven en/of publiceren, zodat mijn allerlaatste wens in vervulling zal gaan, na mijn dood.

Zoek me niet, ik ben gecremeerd en uitgestrooid als u dit leest. Zoek wel naar welke boodschap ik de wereld in wil sturen met dit boek.

Ik heb er ook een droom in gezet, na het lezen zal je hem begrijpen.